

Cadı Dhegdheer

- Somaliden bir hikaye

Heksen Dhegdheer

- En fortelling fra Somalia

Bir zamanlar Somali'deki büyük ve büyümlü bir ormanda yürüyen iki çocuk vardı.
Det var en gang to barn som gikk gjennom en stor og magisk skog i Somalia.

"Uzun kulaklı cadı Dhegdheer'e dikkat edin!" dedi yetişkinler. "Evet, cadı Dhegdheer'e dikkat edeceğiz," dedi çocuklar.

«Pass dere for heksen Dhegdheer med de lange ørene!» sa de voksne. «Ja, vi skal passe oss for heksen Dhegdheer,» sa barna.

Birbirlereinerin ellerinden tuttular ve ormanın derinliklerine gittiler.

De leide hverandre og gikk dypere inn i skogen.

Aniden ormandaki bir åıklığa geldiler.
Orada bir ateş vardı. Ateşin etrafında
byk bir řah olan uzun bir kadın
vardı.

Plutselig kom de til en lysning i skogen.
Der brant det et bål. Ved bålet satt en
høy dame med et stort sjal rundt
hodet.

Çocuklar oturdu ve
kadın anlatmaya
başladı:

Barna satt seg ned, og
damen begynte å
fortelle:

Dedi ki, "Sheko skeko! Sheko harir!" Evet, biz bir hikaye duymak istiyoruz dedi, çocuklar . "Dinle benim çocuklarım," dedi kadın. Bir zamanlar sevgili küçük oğullarıyla yaşayan bir anne ve baba vardı. Ama bir gün anne ve baba tartışmaya başladı ...

Hun sa: «Sheko skeko! Sheko harir!» Ja vi vil høre en fortelling, sa barna. «Hør her mine barn,» sa damen. Det var en gang en mamma og en pappa som bodde sammen med den kjære lille gutten sin. Men en dag begynte mamma og pappa å krangle ...

"Hayır!" dedi anne, "Hayır, hayır, hayır!" diye bağırdı anne. "Hiçbir zaman ve asla!"

«Nei!» sa mamma, «Nei, nei, nei!» ropte mamma. «Nei niks og aldri!»

"Babam kendi yoluna mı gidecek?" diye sordu oğlan.

«Skal pappa dra sin vei?» spurte gutten.

"Evet, giderse biz de gideceğiz. Bu oyunu iki kişi oynayabilir!" dedi annesi. Küçük çocuğu elinden tuttu ve gitti.

«Ja, hvis han drar så gjør vi det også. To kan leke den leken!» sa mamma. Hun tok den lille gutten i hånda og dro ut.

Güneş batmaya başlayana kadar gittiler ve gittiler. Sonra oğlan dedi ki, "Anne, artık gitmeye takatım kalmadı."

De gikk og de gikk og de gikk, helt til solen begynte å gå ned. Da sa gutten: «Mamma, jeg orker ikke å gå lenger».

Yaşlı bir kadın onlara doğru geldi.

"İyi günler!" dedi ve onları büyük ve görkemli bir odaya davet etti.

En gammel dame kom gående mot dem.

Hun sa: «God dag, god dag!» og vinket hun dem inn i ett stort og staselig rom.

Orada büyük bir tepside tatlı ve lezzetli yiyecek vardı.

Der var det et stort fat med søt og saftig mat.

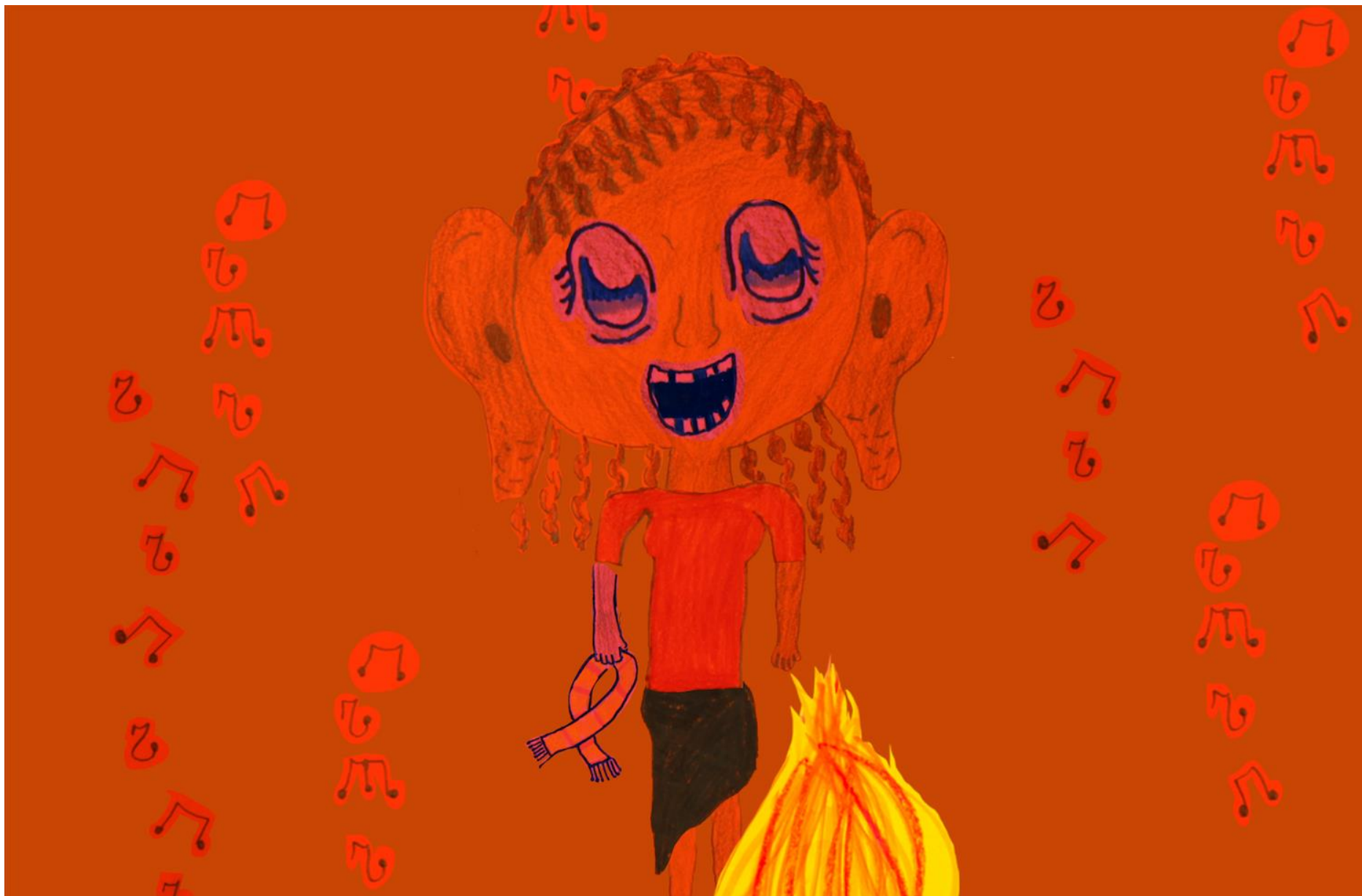
Çocuk iri gözleriyle pencereden dışarı baktı.
Gutten glodde ut av vinduet med store øyne.

Yaşlı kadın başlığını çıkardı
ve omuzlarına kadar uzanan
iki uzun kulağı omuzlarına
kadar uzandı.

Ateşin etrafında koştu ve
şarkı söyledi:

Den gamle damen tok av seg
hodeplagget og ut falt det to
lange, lange ører som rakk
henne helt ned til skuldrene.
Hun sprang rundt bålet og
sang:

“Korkmuş insanlar, kötü yiyeceklerdir. Ama mutlu insanlar iyi yiyeceklerdir!”

«Skremte folk er dårlig mat. Men lykkelig folk er god på fat!»

"Hayır, uzun kulaklara da bak, o cadı Dhegdheer!
«Nei, se på de lange ørene, det er heksen Dhegdheer!

Hadi ođlum gel!” dedi anne,
küçük çocuğu sırtına aldı ve
karanlıđa kođu.

Kom gutten min!» sa moren
og løftet den lille gutten opp
på ryggen, bant han fast og
løp ut i mørket.

Dhegdheer'in "Korkmuş insanlar kötü yiyecekler. Ama mutlu insanlar iyi yiyecekler!" sesini duyuyordu. Annesi daha önce hiç koşmamış gibi koştu.

Hun hørte heksen Dhegdheer bak seg som sang «Skremte folk er dårlig mat. Men lykkelig folk er god på fat!»

Mammaen løp som hun aldri hadde løpt før.

Aniden bir nehre geldi ama yüzemedi.

Ama orada, ay ışığında, bir ses duydu, sonsuz derecede iyi bildiği bir ses: "Fatima, çocuğu fırlat!"

Plutselig kom hun til en elv, men hun kunne ikke svømme. Men der, i måneskinnet hørte hun en stemme, en stemme som hun kjente så uendelig godt igjen: «Fatima, kast gutten over!»

Küçük çocuğu nehrin karşısına attı ve Dhegdheer onu boynundan soluduğuna hissetti ve kadın nehrin karşısına sevgili kocasının kollarına atladı.

Hun kastet den lille gutten over elven, og i det Dhegdheer pustet henne i nakken tok hun sats og hoppet over elven og inn i armene på sin kjære mann.

İkisini de kucaklarken kadın şöyle dedi:

"Kocam doğru mu? Dhegdheer, suyu geçemez doğru mu, çok şükür! "

I det han omfavnet dem begge to, sa hun:

«Er det sant mannen min? klarer ikke Dhegdheer, å gå over vann, takk og pris!»

Oturup hikayeyi dinleyen iki
çocuk alkışladı ve güldü!

"Ne heyecan verici bir
hikaye!" dedi çocuklar.

De to barna som satt og
hørte historien klappet og
lo!

«For en spennende
historie!» sa barna.

"Evet," dedi kadın, başlığını çıkararak.

Sonra düştü, iki uzun, uzun kulak.

Kadın şarkı söylemeye başladı: "Korkmuş insanlar kötü yiyeceklerdir.

Ama mutlu insanlar iyi yiyecekler!"

Bu macerada burada sona erer!

«Ja», sa damen og tok av seg hodeplagget.

Da datt det ned, to lange, lange ører.

Damen sang «Skremte folk er dårlig mat.

Men lykkelig folk er god på fat!»

Snipp snapp snute, så var eventyret ute!

Animatør: Mats Grorud

Se flere fortellinger på morsmal.no